

a butorosok és kellékesek, valamint a világosítók is működésbe lépnek. Felvonásokban a vidéken zene szórakoztatja a közönséget. A fővárosban reklámokat vetítenek a függönyre. A Nemzeti Színház igazgatósága 1871. október havában be szüntette a felvonásközi zenét.

Felvonásvég. A drámai művek egyes részeinek hatásos befejezése, amit a színpadon a függöny legördültével jeleznek. A felvonás végjelenetének azonban a dráma belső szerkezetéből kell hatásossá épülnie, mert a trükkyszerűen kiesztelt felvonásvégeken rendszerint érzik a mesterkélttség. A hatás szempontjából fontos a függöny leeresztésének időpontja is. A kelleténél előbb, vagy később leeresztett függöny elveszi a legszebben felépített felvonásvég hatását is. Éppen azért a színházaknál különös gondot fordítanak a függöny kezelésére.

Fémes László, író, sz. 1893-ban, *Nagyváradon*. Műve: »Ilja«, szmü. 1914. Nagyvárad.

Fenekjárás. A színpadi középjárást »fenekjárás«-nak hívják színpadi nyelven. Ha tehát a színész szerepében az az instrukció áll, hogy elmegy a fenéken, ez azt jelenti, hogy a középjáráson kell távoznia. Megkülönböztetnek azonban jobb- és baloldali fenekjárást is. (V. ö. Balra el; — Jobbra el, — Középen el.)

Fenekszín. A színpad hátsó része, vagyis a hátsó színpad, a színpad mélye.

Fenn. Utasító szó a színésznek a szerző részéről, mely szerint szavait, melyeket eddig félre mondott, most a szereplőhöz intézze. (V. ö. Félreszólások.)

»Fenn az ernyő, nincsen kas« — közmondás, a. m. a világ előtt sokat mutat, pompásan él, pedig nincs miből. Az ernyős vásári-szekérről vett kép. Ernýót csak akkor kell tenni a szekérrre, ha a szekérkas teli van portékával, amelyet meg kell óvni naptól, esőtől. Aki felrakja az ernýót, holott nincs a szekérekben semmi, még kas sem, az port akar hinteni a világ szemébe, nagy módot mutat,

pedig vagyona nincsen. A szólás Szigligeti híres darabjának címe.

»Fény arnyai«. Színészi szállóige. Eredetét Szigligeti Edének 1865-ben színre került tragédiájától veszi. Értelme nem más, mint az a sok intrika, áskálódás, besúgás, mellyel a színészek léptenyomon találkoznak a kulisszák világában.

Fenyéri Peterdi Mór, színész, sz. 1857-ben, *Pesten*, megh. 1927. jan. 31-én, u. o. Két reálisk. osztályt végzett, azután szobrász, majd könyvkereskedő lett. 1874-ben azonban Kecskeméten felcsapott színésznek, Szathmáry Károlynál és 6 évig működött a kórusban. A következő igazgatóknál volt szerződésben: Soós Mihály, Némethy György, Órsy Gusztáv, Temesváry Lajos, Geróffy Andor, Aradi színi-ügy-gyámoló-egylet, Mándoky Béla, Mosonyi Károly, Feleky Miklós, Bogyó Alajos, Krecsányi Ignác, Balogh György, Makó Lajos, stb. Midőn Krecsányi kivette a kórusból, mint apa- és jellemszínész szerződött. 1893. ápr. 11-én a Népszínháznak, 1904-ben a Magyar Színháznak volt a tagja. 1905. nov. 21-én megülte művészi pályafutása 30 éves fordulóját Szegeden, a »Velencei kalmár« Shylock szerepében. Kitűnő intrikusszínész volt. Ő vele történt meg, hogy Szegeden a »Strogoff Mihály« előadása után a karzati publikum meg akarta verni, mert oly hűen alakította az intrikus Ogareff Iván szerepét és ugyancsak Debrecenben, a »Dreyfuss kapitány« előadása után (Paty du Clam-ot játszotta) rendőri fedezet alatt kellett a tömeg bosszúja elől menekülnie. A színműírásra 1879-ben Temesvárt Csiky Gergely buzdította s 1881-ben az akadémiai pályázaton »A műkedvelők« c. színművével első helyen, 1882-ben »A lovagiakor«-ral a második helyen tüntették ki s 1883-ban »A késő ébredés« c. szomorújátékával 100 arany Teleki-díjat nyert. Egyéb színművei: »A szegedi boszorkány«, főv. életkép 3 felvonásban. Bem. 1893. december 30. Népszínház. Zenéjét szerz. ifj. *Bokor József*. »Titkolt sebek« c. drámája a Porzolt Kálmán-féle pályázaton dícséretet nyert. (1897.) Fordításai: »Az oroszlan barlangjában«, boh. 4 felv. Írta: *Delacour*